

Beni hasta eden tabibdir

Abdullah bin Mes'ûd hazretleri, Hazret-i Osman'ın son zamanlarında Medine'ye döndü. 60 yaşının üzerinde iken hastalandı. Halife Hazret-i Osman, ziyâretine geldi.

Dedi ki:

- Bir isteğin mi var?
- Allahü teâlânın rahmetini isterim.
- Bir tabib getirelim mi?
- **Hâcet yok! Beni hasta eden tabibdir.**

“Beni hasta eden tabibdir” sözü, zahiren şaşırtıcıdır; çünkü insanı hasta eden tabip olmaz, tabip tedavi eder. Fakat burada “tabip”den murad, sebepler âlemindeki doktor değil; hayatı veren, sıhhati veren, hastalığı veren ve şifayı yaratan Allah'tır. Yani Abdullah bin Mes'ûd hazretleri, hastalığı bile doğrudan Allah'ın takdiriyle görmüş; sebepler perdesinde kalmamış, Müsebbibü'l-esbâb'a bakmıştır.

Bu söz, tevhidin çok yüksek bir makamını gösterir. Avam insan hastalığı mikroba, havaya, yorgunluğa, yaşlılığa, bedene verir. Daha derin bakan insan, bunların birer sebep olduğunu bilir. Hakikat ehli ise sebepleri inkâr etmeden şöyle der: “Sebeper perdedir; tesir Allah'tandır.” İşte “Beni hasta eden tabibdir” cümlesi, hastalığı da şifayı da aynı kudret elinde gören bir kalbin sözüdür.

Bu sözde şikâyet yoktur, itiraz yoktur, panik yoktur. “Niçin hastalandım?” diye kaderle kavga etmek yoktur. Bilakis tam bir teslimiyet vardır. Sanki şöyle demektedir: “Beni hasta eden de Rabbimdir, bana merhamet edecek olan da Rabbimdir. Ben O'nun hükmüne razıyım. O dilerse hasta eder, dilerse şifa verir, dilerse rahmetine alır.”

Tedaviyi Reddetmek Değildir

Bu sözü yanlış anlamamak gerekir. Bu, “Doktora gitmeyin, ilaç kullanmayın” demek değildir. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem tedaviyi teşvik etmiştir. Sebeplere müracaat etmek sünnettir. Fakat kalbin sebeplere bağlanması yanlıştır. Mümin doktora gider, ilacını kullanır; ama şifayı doktordan ve ilaçtan değil, Allah'tan bilir.

Sebeper Perdesini Kaldırınca

İnsan sebeper perdelerini kaldırdığında, olayların arkasında doğrudan Allah'ın kudretini görür. Hastalık mikrop perdesiyle gelir, yaşlılık perdesiyle gelir, yorgunluk perdesiyle gelir; fakat

bunların hiçbirisi kendi başına iş göremez. Mikrop emir kuludur, beden emir kuludur, ilaç emir kuludur, doktor emir kuludur. Hakiki hüküm ve tesir Allah'ındır.

Sebeplere Sarılmak, Kalbi Bağlamamak

Mümin sebepleri terk etmez; çünkü sebeplere müracaat etmek de Allah'ın koyduğu düzene uymaktır. Fakat müminin farkı şudur: Eli ilaca uzanır, ama kalbi ilaca dayanmaz. Ayağı doktora gider, ama ümidi doktora bağlanmaz. Dili “tedavi” der, kalbi “şifa Allah'tandır” der.

Haz. Abdullah bin Mes'ûd'un Bakışı

Hazret-i Osman, “Bir tabip getirelim mi?” deyince Abdullah bin Mes'ûd hazretlerinin “Beni hasta eden tabibdir” demesi, “Ben tedaviye düşmanım” manasında değildir. O sözün manası şudur: “Beni hasta eden de beni benden iyi bilen Rabbimdir. Bana bu hâli veren, aynı zamanda benim hakiki tabibimdir. O dilerse bu hastalıkla günahlarımı siler, kalbimi temizler, ruhumu kendine yaklaştırır.”

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ۚ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

Şüphesiz güldüren de O'dur, ağlatan da O'dur. Şüphesiz öldüren de O'dur, dirilten de O'dur. Necm Sûresi, 43-44. Âyet

Sevinç de O'ndan, hüznün de O'ndan; hayat da O'ndan, ölüm de O'ndandır. Kul sebep perdelerini kaldırdığında, ağlatanın da terbiye eden bir Rab olduğunu, öldürenin de yok eden değil; başka bir hayata geçiren Hakîm-i Rahîm olduğunu görür.